

Yirmi Beşinci Lem'a, İkinci Deva'daki; "sâbir", "şâkir" ve "kâmil"lere örnek verebilir misiniz?

"Evet, hastalıkla geçen bir ömür, Allah'tan şevvâ etmemek şartıyla, mü'min için ibadet sayıldığına rivâyât-ı sahiha vardır."

"Hattâ bazı sâbir ve şâkir hastaların bir dakikalık hastalığı, bir saat ibadet hükmüne geçtiği ve bazı kâmillerin bir dakikası bir gün ibadet hükmüne geçtiği, rivâyât-ı sahiha ve keşfiyat-ı sadıka ile sabittir. Senin bir dakika ömrünü bin dakika hükmüne getirip, sana uzun ömrü kazandıran hastalıktan teşekkî değil, teşekkür et."⁽¹⁾

İslam tarihinde, başta sahabeler olmak üzere tabiin, tebe-i tabiin, müceddidler, evliya ve asfiyaların hepsi "**sabir ve şakir**"lere örnek olarak verilebilirler. Onların hayat hikayelerini incelediğimizde, sabir ve şükre dair çok örnekleri görebiliriz.

*Mesela, Üstad'ın hayatında bu bariz bir şekilde görülmektedir. Yirmi sekiz yıl zindanlarda, onca baskı ve zulümlere sabredip sürekli şükür içinde olması, çok güzel bir "**sabir ve şakirlik**" örneğidir. İmam-ı Azam, Ahmet İbn-i Hanbel (ra) gibi zatların hayatı da buna güzel bir serlevhadır.*

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Beşinci Lem'a, İkinci Deva.](#)